

Кодекс розподілу добра та зла

1.

Базовий моральний критерій релігійної віри в найвищу цінність людини: все, що утверджує найвищу цінність людини - добро; все, що принижує найвищу цінність людини - зло. Те, що не може бути визначено як добро чи зло, відповідно до цього Кодексу є нерозподільним.

2.

Цей кодекс регламентує винесення оціночних суджень морального характеру релігійною громадою сповідуючих віру в найвищу цінність людини щодо феноменів - тобто тих явищ, дійсних чи уявних, які, на думку сповідуючих релігійну віру в найвищу цінність людини, заслуговують на оцінку "добро" чи "зло".

3.

Метон розподілу добра і зла є висновок щодо певного феномену, чи є він добром або злом, або є нерозподільним відповідно до базового морального критерію, зазначеного у п. 1 цього Кодексу.

4.

Якщо феномен визнано добром, висновок може містити пропозиції щодо розвитку та поширення цього феномену. Якщо феномен не визнано добром, висновок може містити пропозиції щодо трансформації феномена у добро. Якщо феномен визнано злом, висновок може містити пропозиції щодо його подолання.

5.

Будь-які феномени можуть вивчатися на предмет розподілу добра і зла. Такими феноменами є, зокрема, факти та оціночні судження, зокрема, про діяльність або мету, способи, результати діяльності окремих людей, спільнот, інституцій тощо, а також живі та неживі предмети, події, інформацій, зокрема про проекти, наміри, задуми, мотиви, норми, правила, уявлення та ін., а також сукупності феноменів, зв'язки між феноменами тощо.

6.

Добро і зло розподіляє Хранитель Віри. Учасниками процесу розподілу добра і зла є окремі люди або спільноти, товариства, установи, організації тощо, представлені в процесі уповноваженою на те людиною.

7.

Процес розподілу добра і зла ведеться у письмовій формі та починається за заявою про розподіл добра і зла, поданою Хранителею Віри, або за ініціативою Хранителя Віри. У заяві про розподіл добра і зла має бути зазначене повне ім'я (найменування) та поштова адреса заявника, які феномени потребують розподілу добра і зла, які є зацікавлені особи (має бути зазначене повне ім'я або найменування цих осіб та їх поштові адреси), доводи заявника по суті порушеного питання. Заявник може доповнювати і уточнювати свою заяву. Всі рішення, заяви, звернення, клопотання, доводи, докази, скарги та висновки по суті процесу є письмовими матеріалами процесу і зберігаються Хранителем Віри. Замість речових доказів до матеріалів процесу приєднуються акти про встановлення фактів, завірені Хранителем Віри або учасником процесу, електронні документи для приєднання до матеріалів процесу роздруковуються. Матеріали процесу відкриті для ознайомлення учасникам процесу, а також - іншим особам за рішенням Хранителя Віри. Зміст матеріалів процесу може бути оскаржений Хранителем Віри у письмовій формі, за результатами розгляду скарги ухвалюється рішення про вилучення матеріалів процесу або про часткове ігнорування змісту матеріалів процесу. Про ознайомлення з матеріалами процесу слід подати заяву Хранителем Віри у письмовій формі.

8.

Ухваливши рішення почати або продовжити процес, Хранитель Віри визначає часові рамки процесу і коло осіб, яких стосується цей процес, повідомляє їм про початок процесу та пропонує надати свої доводи по суті процесу.

Доводи мають бути обґрунтованими і можуть бути доведеними, зокрема, за допомогою доказів. Особи, які не були залучені до процесу, можуть звернутись із заявою про участь у процесі, яку Хранитель Віри розглядає та за результатами розгляду виносить мотивоване рішення про залучення заявника до процесу або відмову у залученні до процесу.

9.

За результатами оцінки доводів учасників процесу та фактичних обставин справи, керуючись зазначеним у п. 1 цього Кодексу базовим моральним критерієм, Хранитель Віри виносить обґрунтований висновок щодо того, чи є ті чи інші феномени (сукупності феноменів, зв'язки між феноменами) добром чи злом, або є нерозподільними.

10.

Висновок за результатами процесу надається у письмовому вигляді з підписом Хранителя Віри та штампом релігійної громади сповідуючих віру в найвищу цінність людини учасникам процесу, а також - іншим особам за рішенням Хранителя Віри. Хранитель Віри своїм рішенням може запропонувати визначеним ним учасникам процесу оплатити витрати на ведення процесу у визначеному ним обсязі. В такому разі висновок за результатами процесу чи інше рішення, передбачене цим Кодексом, надається виключно у разі оплати цих витрат. За клопотанням учасника процесу Хранитель Віри може продовжити процес у зв'язку з новими обставинами, наслідком чого має бути ухвалення нового висновку. Висновок за результатами процесу може вільно оприлюднюватись будь-якими особами без змін та перекручень.